

UN PROCÉS DIFÍCIL pàg 3
Buscar feina: una tasca que pot causar angoixa i sensació de fracàs

FILL DE LA TRINITAT VELLA pàg 6
El cineasta Juan Antonio Bayona rep un doble reconeixement per 'La sociedad de la nieve'

línia ^{14 anys} **Sant Andreu**

Novembre 2023 · Núm. 157 · liniasantandreu.cat

El bicibús de Sant Andreu lluita per poder consolidar-se

El Districte el va voler treure de la calçada, però després de les queixes ara hi podrà seguir fins al desembre pàg 6

Foto: Ajuntament

Un tresor

Obres per salvar unes cases andreuenques del segle XVIII pàg 6

ESPECTACLE ÚNIC pàg 6
El Túnel del Terror de la Trinitat Vella celebra el 10è aniversari

COMERÇ pàg 10
L'encesa de llums de Nadal es farà el 23 de novembre

A FONTS pàgs 16 i 17
Una política sense dictadures estètiques?

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**]
[**1H PARKING GRATUITA**]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

**Dimarts 7 de novembre
a les 18:30 h**

línia
el diari
dels districtes

Conversa amb
Xavier Marcé
Regidor de Cultura i Indústries Creatives
de l'Ajuntament de Barcelona

**Cicle de
conferències
'Cultura de Barri'**
Hi haurà torn obert de preguntes

**La Casa
dels Barris**

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

525 mitjans associats

amic

*"Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança"*

www.amic.media

“Et fan sentir que no ets vàlid”

» Diferents testimonis relaten com han viscut el procés de buscar feina en diferents etapes
 » Cada any 170.000 persones cauen en la depressió per estar a l'atur o tenir feines precàries

Albert Alexandre
BARCELONA

L'atur a l'àrea metropolitana de Barcelona se situa lleugerament per sota dels 9 punts percentuals. La xifra queda lluny de la registrada el 2012, l'any àlgid de la crisi econòmica, quan l'atur es va enfilars fins al 17%, i també es desmarca de l'atur al qual es va arribar amb la pandèmia, el 12%. Actualment, hi ha unes 140.000 persones que no tenen feina a la metròpoli. Malgrat això, darrere de les dades hi ha les històries de milers de ciutadans.

Com és la vida quan no es té feina? Segons xifres del Ministeri de Treball espanyol, cada any 170.000 persones cauen en la depressió per estar a l'atur o tenir feines precàries.

Les persones sense feina registrades a l'atur a la metròpoli són unes 140.000. Foto: Andrea Zamorano/ACN

LA FEINA DE BUSCAR FEINA

Al principi, quan l'Aleix va començar a cobrar l'atur, es va sentir alleugerit. “La meua darrera experiència laboral no havia estat gaire positiva, i la perspectiva d'estar un any amb els ingressos assegurats em va donar tranquil·litat”, afirma aquest jove que es dedica a la comunicació. Malgrat això, amb el pas dels mesos, aquella situació se li va començar a fer feixuga. “Cada dia era el mateix: em llevava, encenia l'ordinador i em passava hores buscant ofertes de feina”, explica.

La Raquel relata una situació similar. Ella és mestra de Primària i no té plaça de funcionària. Per això, les escoles privades o concertades que la contracten la fan fora quan s'acaba el curs. “A finals de juny em foten al carrer i a l'estiu he de buscar feina en casals per poder continuar pa-

gant el lloguer”, diu. “Sempre visc de forma precària perquè no sé si l'any vinent comptaré amb un sou”, afegeix.

La Núria també considera que els moments en què ha hagut de buscar feina són complicats. Ella va estudiar comunicació i indústries culturals i va fer un màster en comunicació corporativa, i assenyalava que és quan busca feina que es qüestiona “de què ha servit” tot el que va estudiar. “Hi ha empreses que et poden tenir eternament esperant una resposta”, afirma per afegir que, en cas contrari, les companyies fan passar una “proves que desgasten i que requereixen temps”. És la mateixa experiència que relata la Raquel quan assenyalava que buscar feina és una “muntanya russa”.

“Quan alguna escola s'interessa per mi m'emociono, però soc cautelosa perquè no em vull decebre si finalment no m'agafen”, afirma.

“ANGOIXA I FRACÀS”

Tota aquesta situació acaba minvant l'autoestima. Així ho considera el Francesc, que ara fa dos mesos que no té feina. Ell és fisioterapeuta, però en els darrers temps ha treballat en escoles d'educació especial. “El problema principal és un mateix, perquè quan no tens feina ja parteixes d'una posició de vulnerabilitat”, afirma. “Et veus en la situació d'anar a vendre't perquè et confirmen la teua autoestima o te la rebaixin més”, afegeix. Segons relata, encara que tothom diu que no has de prendre't les entrevistes de fei-

na com una cosa personal, “és molt difícil desvincular el que et diuen del que sents”. “Pots tenir clar que estàs molt preparat per a aquella feina, però si et diuen que no, et fan sentir que no ets vàlid”, diu.

Per a la Núria, fins i tot hi ha dies que, si no se sent “emocionalment forta”, no tenir feina es tradueix en un “sentiment d'angoixa i fracàs”.

TREBALLADORS I ATURATS

Encara hi ha una darrera qüestió que impacta anímicament en les persones que busquen feina. Es tracta de la relació amb les seves amistats que sí que en tenen. Per a l'Aleix, el més difícil és veure com moltes de les converses giren al voltant de la feina. “Vas a prendre alguna cosa després de passar

una jornada buscant feina i et trobes parlant del que tu vols i no tens”, afirma. “Veure que totes les teves amistats estan treballant i tu no es fa dur”, assenyalava el Francesc, que afegeix que “hi ha molta pressió social” per ser productius. “Ens han educat per creure que treballar és el correcte i el que et fa ser feliç al món, però en realitat podem ser productius de moltes maneres”, considera.

Finalment, per a la Raquel, haver de buscar feina cada any també té una altra derivada. “Els meus amics que tenen estabilitat any rere any van prosperant i cobren més, i jo em sento estancada”, afirma per sentenciar que moltes vegades les seves amistats “volen fer plans més xulos” i ella no s'hi pot apuntar perquè no té diners.

Rep l'actualitat i les notícies d'última hora de líniaSantAndreu

Estrenem canal de WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

Certificar la igualtat real i efectiva

per Núria Parlon, alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet

Foto: @forgender

El passat 24 d'octubre vam celebrar a La Ciba, espai de recursos per a dones, innovació i economia feminista, el III Fòrum de municipis certificats a favor de la igualtat de gènere en l'àmbit municipal, dedicat en aquesta edició a les polítiques locals a favor dels drets humans i al lideratge de les dones. Aquest espai de debat anual va suposar un important punt de trobada i ens va permetre compartir bones pràctiques locals en igualtat real i efectiva per part de representants polítics i tècnics d'ajuntaments i administracions supramunicipals que van participar-hi com a ciutats i pobles que disposen de la certificació SG CITY 50-50, com és el cas de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet.

Cal recordar que la norma SG CITY 50-50, elaborada per l'associació Forgender Seal, és la primera certificació en l'àmbit internacional que ha permès implantar un sistema per avaluar, homologar i acreditar de manera oficial el treball i el compromís dels governs locals a favor de la igualtat de drets de les dones i per la integració de la perspectiva de gènere de manera transversal i transformadora en les polítiques i actuacions de les ciutats i pobles. En el nostre cas, a Santa Coloma,enguany hem renovat la certificació SG CITY 50-50 que vam aconseguir com a Ajuntament el 2021, quan vam ser un dels primers municipis reconeguts públicament i internacionalment pel nostre lideratge en el desplegament de programes i iniciatives que han demostrat ser eficaces en el necessari avenç en drets i llibertats.

En la primera certificació SG-CITY 50-50 que vam obtenir es van destacar les accions específiques de Santa Coloma, com la posada en marxa de La Ciba, el protocol per un espai públic, d'oci i festiu lliure de violències masclistes i LGTB-fòbiques, l'organització de jornades de referència com el I Fòrum internacional sobre feminisme i pornografia o la creació de l'Observatori de dades obertes, entre altres projectes i iniciatives desplegades.

Certificacions com la SG-CITY 50-50 són més necessàries que mai, ja que ens ajuden a poder acreditar i a millorar la qualitat dels serveis públics, a mesurar el seu impacte, a generar perspectiva en la tasca dels ajuntaments com a administració més propera a la ciutadania i, alhora, són una eina molt eficaç per saber com estem i avaluar de manera curosa el desplegament de les polítiques d'igualtat locals per anticipar-nos a les noves necessitats. També ens reconeix la feina ben feta i constitueix un important acompanyament en tot el procés. Però no només això. La SG-CITY 50-50 ens impulsa a crear narratives no androcentristes en un escenari idoni, que és el món local, i a no oblidar-nos que, malgrat que hem avançat molt en igualtat real i efectiva a les ciutats, encara queden molts reptes per assolir en la necessària transformació feminista dels territoris.

En aquest sentit, entre les qüestions apressants de l'agenda feminista és imprescindible que continuem teixint aliances fortes entre les diferents ad-

ministracions públiques i privades, entitats i ciutadania, per combatre de manera conjunta, ferma i eficaç totes les violències masclistes i en tots els àmbits i esferes –i especialment en l'entorn virtual i el seu tractament jurídic i penal–, així com per fer prevenció dels feminicidis. També són reptes els passos cap a la igualtat salarial entre homes i dones i el fet de promoure la prevenció en salut de les dones a través de polítiques locals específiques, entre altres qüestions de primer ordre que també vam tractar al recent III Fòrum de municipis certificats. Per tant, aquesta certificació és un pas més per avançar en la materialització d'aquesta agenda feminista, que ha de ser, sens dubte, transversal i interseccional, i per enfortir-la gràcies als lideratges d'ajuntaments compromesos en el treball en xarxa.

Precisament, l'equipament municipal de La Ciba és un exemple de bona pràctica municipal i de treball en xarxa entre administracions públiques i entitats públiques i privades per liderar, conjuntament, projectes pel bé comú i que han de servir per lluitar contra les desigualtats, en sintonia amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) i l'Agenda 2030 de les Nacions Unides. Continuem, doncs, compromesos i compromesos des del món local i amb equipaments i serveis públics com La Ciba amb la defensa dels drets humans de totes les dones i per una governança feminista, clau per aconseguir un món i una societat millors per a tothom.

Les millors perles

Els diners i els esforços s'han d'invertir en les coses importants, com ara en l'elaboració de 1.500 pastissos amb la bandera d'Espanya (i de dubtosa qualitat) per celebrar la jura de la Constitució de la princesa Elionor. Per això Madrid va tan bé.

Els videojocs poden ser perillosos. I si no, que els ho preguntin als dos policies que han acabat ferits a Xirivella (València) per intervenir en una baralla iniciada per un fitxatge de la Liga Fantasy, un joc de futbol.

Després de diversos intents perquè els fills de 40 i 42 anys marxessin de casa, una mare italiana va decidir recórrer a la justícia. Ara, un jutge els ha obligat a volar del niu perquè no ajudaven econòmicament la mare ni feien tasques de la llar.

Una usuària de TikTok, @briellebelly123, ha treballat per primera vegada en la seva vida. I no li ha agradat. La noia ha publicat un vídeo plorant pel seu horari (de 9 a 17h) i preguntant-se com pot ser que la gent visqui així.

Ballon d'Or

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Districte

Un dia abans del primer bicibús de Sant Andreu del curs, el Districte i la Guàrdia Urbana van dir als seus responsables que ja no podien circular per la calçada. Les famílies van protestar i, per ara, se'ls permet almenys fins al desembre.

pàgina 6

Túnel del Terror

El Túnel del Terror de la Trinitat Vella ha celebrat aquest any el seu desè aniversari. El centenar de voluntaris i voluntàries que cada any treballen en aquesta proposta van oferir el passat 27 d'octubre una nova edició "sorprenent i inesperada".

pàgina 6

Sagrera Activa

L'associació de comerciants Sagrera Activa va organitzar el passat dissabte 21 d'octubre la festa del comerç del barri. L'activitat va omplir els jardins d'Elx i el carrer de Garcilaso de deu del matí a tres de la tarda.

pàgina 10

El + llegit

Línia Sant Andreu.cat

- 1 *Nou moviment de l'escola Pare Manyanet en el cas de Kira, l'alumna que es va suïcidar*
- 2 *La "clau" del pa de pagès andreuenc que ha estat escollit el millor de Catalunya*
- 3 *Un bicibús massiu a Sant Andreu exigeix circular per la calçada*
- 4 *El bicibús de Sant Andreu es mantindrà a la calçada almenys fins al desembre*
- 5 *La Festa Major del Congrés ja està en marxa*

Treballs de recerca a batxillerat?

per David Rabadà

Foto: Ministeri d'Educació

Després de més de trenta anys impartint ciències a l'aula, fa molt mal adonar-se que l'educació catalana no valora prou ni la ciència ni el mètode científic.

El suposat Treball de Recerca, o TdR, atorga el 10% de la nota de batxillerat als seus alumnes, un treball que no es demana a la resta d'autonomies. A més, la llei d'educació catalana no obliga a fer recerques reals, ni tan sols a aplicar el mètode científic en el TdR. Al final, la majoria dels Treballs de Recerca acaben sent un refregit de bibliografies on el "retalla i enganxa" i les actuals intel·ligències artificials creen els con-

tinguts de la suposada recerca. I cal afegir les queixes de pares, alumnes i d'algunes plataformes que denuncien l'estrès real patit pels alumnes durant l'esmentat i dubtós Treball de Recerca.

Des de l'aula, resulta obvi l'error que van cometre alguns teòrics de l'educació en inventar-se aquesta falsa recerca. Potser fora millor que aquest 10% de la nota s'omplís amb classes de coneixements.

Fa anys que molts docents exigeixen que els currículums siguin més elevats i que els accessos a la universitat siguin d'una excel·lència i equitat d'acord amb tot l'anterior. Resulta ja obvi que el Departament d'Educació ha fet cas omís de tot el que fa dècades que se'ls recomana des de l'aula. Malauradament, el Departament fa massa anys que creu en el fum d'ideologies i d'interessos d'alguns pedagogs.

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#PSOEiPuigdemont

#ValtonycTornaACasa

#DerrotaAlClàssic

@agenciaacn: El PSOE preveu un acord en breu i registrar una proposició de llei conjunta sobre amnistia amb els socis. Es convocarà ple d'investidura els pròxims dies.

@valtonyc: Tornar sempre és la millor part de l'aventura. Gràcies per haver-me acompanyat durant aquests 6 anys d'exili, president @KRLS.

@IreneMassana: Si ets culer de socarel, has d'identificar-te amb les llàgrimes de Gavi després de perdre [1-2] un Clàssic a casa.

L'escola Pare Manyanet va presentar el 24 d'octubre davant el jutjat una demanda per a la celebració d'un acte de conciliació a la família de Kira López, l'alumna que es va suïcidar el 2021. L'escola acusa la família de crear "un sistema de difamació constant".

El bicibús de Sant Andreu, decidit a quedar-se a la calçada

» Districte i Guàrdia Urbana van voler moure el bicibús al carril bici
» Les famílies van protestar i de moment continuaran a la calçada

MOBILITAT ▶ El bicibús de Sant Andreu podrà continuar circulant per la calçada almenys fins al desembre. Aquesta és la conclusió de la reunió del passat 26 d'octubre entre el Districte de Sant Andreu i els responsables del bicibús. La trobada va tenir lloc gairebé una setmana després de la protesta que van protagonitzar més d'un centenar de persones per demanar, precisament, que el bicibús es pogués fer a la calçada.

Cal recordar que el primer bicibús de Sant Andreu d'aquest curs escolar, programat per al 6 d'octubre, es va haver de suspendre. El dia d'abans, el Districte i la Guàrdia Urbana van comunicar als seus responsables l'obligació de circular pel carril bici. Fins aleshores, ho havien fet per la calçada. Els organitzadors del bicibús van decidir anul·lar aquella primera sortida i van engegar una protesta que es va fer visible el divendres 20 d'octubre. L'objectiu

El bicibús, en una imatge d'arxiu. Foto: Twitter (@AF30Passos)

era recuperar les condicions anteriors del bicibús.

Tal com van explicar des de l'organització en un comunicat emès el 7 d'octubre, la petició de circular per la calçada és una qüestió de seguretat. Circulant pel carril bici, argumentaven, posarien "en risc les persones del bicibús i la resta d'usuaris del carril bici". En aquest sentit, recordaven que en el bicibús participen "cri-

tures petites que no saben circular en línia recta per un carril tan estret". També al·legaven que, al carril bici, "els semàfors trencarien la unitat del bicibús" i que precisament la Guàrdia Urbana recomana que els participants del bicibús vagin junts "per seguretat".

Finalment, han aconseguit mantenir-se a la calçada un temps més, però continuaran insistint fins que la decisió sigui definitiva.

Una tardor dolça per a J. A. Bayona, fill de la Trinitat Vella

CULTURA ▶ El cineasta Juan Antonio Bayona, fill il·lustre de la Trinitat Vella, està vivint una tardor intensa i dolça gràcies a la seva nova pel·lícula, *La sociedad de la nieve*. Després que el film es presentés al Festival de Sant Sebastià i en rebés el Premi del Públic, Bayona va ser guardonat el passat 10 d'octubre amb el Premi Màquina del Temps del Festival de Sitges. Però les alegries podrien arribar a ser encara

més grans, ja que *La sociedad de la nieve* ha estat escollida per representar Espanya als Oscars.

Aquesta pel·lícula, que tanta expectació està generant, arribarà als cinemes el 15 de desembre i també es podrà veure a Netflix a partir del 4 de gener. El film recupera la història dels supervivents de la tragèdia que va tenir lloc als Andes als anys setanta, quan l'avió en el qual viatjaven s'hi va estavellar.

Bayona. Foto: Pere Francesch/ACN

El Túnel del Terror de la Trinitat Vella celebra 10 anys

TEIXIT VEÏNAL ▶ El veïnat de la Trinitat Vella va celebrar el 27 d'octubre a les 19 h de la tarda el desè aniversari del Túnel del Terror del barri amb un passi "sorprenent i inesperat" a l'Institut Escola Rec Comtal. Els 100 voluntaris i voluntàries que treballen cada any en la proposta escènica van fer gaudir els veïns d'una castanyada terrorífica.

El Túnel del Terror és una de les propostes més emblemàtiques que el barri tira endavant durant l'any. Al llarg dels deu anys que ja porta la iniciativa, les

persones voluntàries han estat sempre les que han fet que es mantingui en el temps.

L'any passat, el Túnel del Terror va acollir unes 2.000 persones i l'edició d'enguany ha tornat a ser un èxit. I és que, un cop s'acaba l'estiu, els gairebé 100 voluntaris es posen a treballar per elaborar el projecte. De fet, la iniciativa s'ha acabat convertint en un projecte molt reconegut al conjunt de la ciutat.

Enguany els voluntaris van mantenir en secret fins a l'últim moment tots els detalls.

Obres per salvar les cases més velles de Sant Andreu

Imatge de l'interior d'una de les cases del carrer Pont. Foto: Ajuntament

PATRIMONI ▶ El Districte de Sant Andreu ha posat en marxa les obres per salvar i mantenir dues de les cases antigues del carrer Pont amb l'objectiu de preservar aquestes emblemàtiques construccions del nucli antic de Sant Andreu. Els edificis estan datats a finals del segle XVIII i són una part important del passat històric, ja que són dues de les cases andreuques més antigues que es conserven.

El seu deteriorament ha estat una preocupació del consis-

tori i sobretot de les entitats veïnals, que fa molts anys que denunciaven la situació. És per això que, després de diversos estudis previs, l'Ajuntament ha licitat per fi les obres per arreglar l'estructura dels edificis amb un pressupost de 200.000 euros.

Al seu interior, tal com han recordat des del Centre d'Estudis Ignasi Iglésias, hi ha elements de valor històric com ara una cuina, un forn, algunes pintures i els mateixos murs. I a l'exterior hi ha un pou, un safareig i una bassa.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

¿Sabías que **elegir** tanatorio es sólo decisión tuya?

ELIGE EL NUEVO TANATORIO **SANCHO DE ÁVILA**
Más de 100 años acompañando a las familias de Barcelona

DONEM FORMA AL FUTUR

MERCATS AMB CARA I ULLS TRIA BARCELONA

Ajuntament de
Barcelona

BCN X10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

Nou Barris acollirà de nou el seguici dels Reis d'Orient

NOU BARRIS | Com ja és habitual, el seguici que acompanya Ses Majestats els Reis d'Orient farà una aturada a Nou Barris, per agafar forces, abans d'afrontar la Nit de Reis. Enguany serà la quarta edició del Campament Reial, que s'establirà del 2 al 4 de gener entre les palmeres del pati de la seu del Districte. En aquest oasi, tots els personatges diversos que formen part del seguici, com ara els patges reials, els astròlegs, els carters o les cosidores, descansaran i es prepararan per ajudar els Reis d'Orient a repartir els regals després de la cavalcada. Mentrestant, rebran tots els nens i nenes de la ciutat que desitgin veure'ls de ben a prop.

El Campament Reial i la Cavalcada de Reis de Nou Barris són les activitats de cultura popular més significatives del districte

La cavalcada de Reis de Nou Barris congrega cada any al voltant de 40.000 persones

durant les dates nadalenques. Són actes de gran transcendència per la seva espectacularitat, però sobretot per la participació de la gent. Enguany hi haurà més de 1.300 persones voluntàries de les 25 entitats participants, totes sota la direcció professional de l'equip de La Puça Espectacles.

Foto: Ajuntament de Barcelona

La cavalcada del districte de Nou Barris és, després de la de Barcelona, la que aplega més públic de tota la ciutat, al voltant de 45.000 persones assistents. Per aquest impacte i sobretot per l'àmplia participació del veïnatge i de les entitats, aquesta activitat forma part del programa BCN x10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

PERSONATGES NADALENCES

Mentre dura el Campament Reial s'instal·len diferents carpes al llarg de tot el recinte, el pati del Districte i la plaça Major de Nou Barris, amb personatges que van interactuant amb el públic i que representen la litúrgia dels preparatius de l'arribada dels Reis Mags. Hi trobareu el Carter Reial, el Patge Xumet, la Carbonera amb la Reina del món del carbó, les Caramel·leres, els

Follets de les joguines, els Cosidors reials, els Vetlladors de la llum, els Sargidors de mitjons, les Fades de la son... Les entitats, que han participat activament en la creació de l'espai, conjuntament amb La Puça Espectacles, es fan seus aquests personatges i els donen vida durant aquests dies.

Trobareu tota la programació sobre el Campament Reial i la cavalcada a la pàgina web visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Un gran viatge al pessebre històric de Betlem sense sortir de la Torre del Suro

Foto: Norbert Foto

HORTA-GUINARDÓ | El Pessebre Vivent de la Torre del Suro és una representació d'un pessebre tradicional, amb la particularitat que tots els actors i actrius són persones adultes amb alguna discapacitat intel·lectual. Impulsat pel Taller Sant Camil, un centre ocupacional especialitzat, fa trenta anys que s'escenifica al voltant de l'edifici modernista conegut com la Torre del Suro, al districte d'Horta-Guinardó, així com al bosc que la Casa de Repòs té a la seva part posterior. Precisament per la seva trajectòria és una de les activitats del programa BCN x10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. Enguany la cita serà el 20 de desembre a partir de les sis de la tarda.

UN PESSEBRE VIVENT DE QUALITAT

En aquesta representació es mostren quatre quadres estàtics de temàtica diversa que el visitant va descobrint en realitzar un itinerari de vint minuts. Representen diverses temàtiques, com ara oficis de l'època del naixement de Jesús, escenes costumistes o passatges bíblics.

Tots els detalls, la il·luminació, l'ambientació i, per descomptat, les actuacions són molt acurades. "En realitat, és com si et fiquessis dins del pessebre i poguessis passejar-hi", explica Sergi Gil, el director del centre. I continua: "És un pessebre vivent de molta qualitat perquè hi ha una implicació molt gran. Unes 100 persones entre voluntaris, tècnics, gent que hi participa, treballant, més els cinquanta o seixanta actors". De fet, l'any 2016 el Pessebre Vivent va guanyar el Premi Ciutat de Barcelona de Cultura Popular, un guardó que no s'entrega per raons socials sinó a entitats relacionades amb la cultura.

Això sí, més enllà del valor artístic, és evident que l'activitat té alhora un valor afegit. "És el regal de Nadal que fan els nostres nois i noies a la ciutat", resumeix Gil, "i és una passada veure com els puja l'autoestima quan veuen en una tarda 1.500 persones que venen a veure com ho fan de bé". En trobareu més informació a la pàgina web visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Escaneja aquest codi QR i no et perdis res!

BCN X 10
MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

El pessebrisme compleix 800 anys

CIUTAT VELLA | El pessebrisme, la representació del naixement de Jesús de Natza-ret, és una antiga tradició a Catalunya que es remunta al segle XIV. Amb el temps ha anat evolucionant, amb nous materials i també noves maneres de relatar la història de Jesús, però l'essència continua vigent, en bona part gràcies a la feina dels pessebristes. I el millor moment per admirar aquesta tasca és la Biennal del Pessebre Català, que enguany celebra la seva XIX edició, del 25 de novembre al 14 de gener, a la Capella Reial de Santa Àgata.

Organitzat per la Federació Catalana de Pessebristes, l'Associació de Pessebristes de Barcelona i els Pessebristes de Ciutat Vella, aquest esdeveniment reuneix una extensa exposició de diorames de diverses entitats de tota Catalunya i també d'associacions internacionals. És una autèntica immersió en una activitat artesana de gran valor i molt estimada a Catalunya, i una oportunitat única per gaudir de les propostes artístiques del pessebrisme català actual. Per aquesta raó forma part del programa BCNx10, impulsat per l'Ajuntament

amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

EL PESSEBRE DE SANT FRANCESC Enguany, a més, se celebra un aniversari molt especial per al sector: es compleixen 800 anys des del primer pessebre documentat històricament. Aquell any, el 1223,

La Biennal del Pessebre Català acull una gran exposició de diorames

Sant Francesc d'Assís va triar una cova ubicada a Greccio, a Itàlia, per fer una representació del naixement. Es considera, doncs, que és la data fundacional de la tradició. Amb motiu de la celebració, hi haurà nombrosos actes al llarg de l'any i aquest serà el tema central d'aquesta edició de la Biennal. Trobareu més informació al respecte a visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Foto: A. Bofill

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BCN X 10

Passeja't pels **10 districtes** de Barcelona i descobreix un munt d'esdeveniments per a tots els gustos, impulsats per les associacions locals.

Viu els barris de la mà dels que hi viuen.

Consulta la programació a visitbarcelona.com/bcnx10

Barcelona Turisme

Finançat amb impost turístic

Ajuntament de Barcelona

El vicepresident de Barcelona Comerç, Salva Vendrell, va assumir a l'octubre una de les vocalies del nou comitè executiu de la Cambra de Comerç de Barcelona. "El comerç de proximitat està de festa", van celebrar des de la fundació.

L'encesa dels llums de Nadal es farà el 23 de novembre

TRADICIÓ ▶ L'Ajuntament ha aprovat que l'enllumenat de Nadal s'exhibeixi als carrers de la ciutat entre el 23 de novembre i el 6 de gener, en els mateixos horaris de l'any passat, de diumenge a dijous, de dos quarts de sis de la tarda a les deu de la nit i els divendres i els dissabtes fins a les onze. La nit de Cap d'Any i la de Reis els llums estaran engegats fins a la una de la matinada.

Enguany el passeig de Sant Joan tindrà llums de Nadal per primera vegada. En els darrers anys, el consistori ha il·luminat la Via Laietana, la plaça Urquinaona, el carrer Balmes, la plaça Catalunya, el carrer Aragó, la Gran Via i l'avinguda Paral·lel.

A més, el dijous 23 de novembre a partir de dos quarts de set de la tarda es donarà el tret de sortida a l'enllumenat nadalenc amb un espectacle dissenyat per a l'ocasió. Amb tot, el calendari està condicionat a les possibles limitacions que s'acordin per a l'estalvi energètic.

La il·luminació nadalencana tornarà d'aquí menys d'un mes. Foto: Ajuntament

La regidora de Comerç, Restauració i Mercats, Raquel Gil, ha considerat els llums de Nadal un element "clau" per al teixit comercial de la ciutat durant les dates festives hivernals.

D'altra banda, el disseny de les llums ha anat a càrrec de l'estudi barceloní Brosmind, seleccionat per concurs. El jurat va valorar el caràcter "innovador, diferenciat i simpàtic" de la proposta. A més, el conjunt del contracte per a l'enllumenat nadalenc té un import de gairebé dos milions d'euros, pressupost que es va aprovar el maig passat per la Comissió de Govern.

La regidora de Comerç, Restauració i Mercats, Raquel Gil, ha considerat els llums de Nadal un element "clau" per al teixit comercial de la ciutat durant les dates festives hivernals. D'altra banda, el disseny de les llums ha anat a càrrec de l'estudi barceloní Brosmind, seleccionat per concurs. El jurat va valorar el caràcter "innovador, diferenciat i simpàtic" de la proposta. A més, el conjunt del contracte per a l'enllumenat nadalenc té un import de gairebé dos milions d'euros, pressupost que es va aprovar el maig passat per la Comissió de Govern.

La Sagrera celebra una nova edició de la Festa del Comerç

FIRA ▶ La Sagrera va celebrar la seva Festa del Comerç el passat 21 d'octubre als carrers Garcilaso i Jardins d'Elx. L'eix comercial Sagrera Activa Associació de Comerciants va ser l'encarregat d'organitzar una nova mostra de comerç al carrer.

Així, la fira es va celebrar des de les 10 del matí a les tres de la tarda i els comerços del barri es van poder mostrar les seves parades i els seus productes de proximitat.

A més, durant el dia també hi va haver diversos tallers. Des

dels de maquillatge de Halloween i manicura infantil, als de perruqueria i el de tasses personalitzades. Els tallers, però, no van ser les úniques activitats de la Festa del Comerç. I és que a les 12:30 h l'eix comercial va organitzar una gran coreografia de la cançó *Thriller* de Michael Jackson, també en el marc de Halloween. A banda, hi va haver una exposició i venda de joguines infantils i d'il·lustracions.

Amb tot, la Festa del Comerç és una oportunitat per al veïnat per descobrir el comerç local.

Una de les parades a la Festa del Comerç. Foto: Twitter (@art_by_alba)

Sabies que **Sant Andreu** agrupa en els seus polígons empreses que s'estan incorporant a la indústria 4.0?

Descobreix el potencial econòmic del teu districte

La Casa
dels Barris

espai línia

Exposició
Economia de Proximitat,
l'economia dels barris

Girona, 52
Barcelona

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

PLA ENDREÇA

Barcelona treballa per garantir l'excel·lència de l'espai públic

Foto: Ajuntament de Barcelona

► Després d'analitzar els efectes del Pla Endreça durant l'estiu i d'avaluar les necessitats de la ciutat, el govern municipal ha anunciat que el pla es consolida com a projecte de mandat, amb l'objectiu de donar una resposta integral, transversal i coordinada per garantir l'excel·lència de l'espai públic. Així doncs, el Pla Endreça, que inclou un pressupost anual ordinari de 550 milions d'euros per al 2024, no només recollirà un seguit de mesures puntuals, sinó que les adaptarà a un calendari anual i les emmarcarà en els grans reptes de la ciutat.

El pla seguirà prioritant la neteja de pintades i la lluita contra l'incivisme

Les intervencions del Pla Endreça giren al voltant de vuit grans eixos d'actuació que inclouen un total de 34 mesures. Entre les accions més destacades hi ha el Pla de Manteniment Integral, dotat amb 435 milions

d'euros durant els pròxims quatre anys i que abordarà la renovació planificada dels elements deteriorats i la redefinició d'usos dels que es fan servir intensivament.

NETEJA I PINTADES

La neteja es manté com a àmbit prioritari, de manera que es continuaran desenvolupant les brigades de barri, l'aposta per la neteja amb aigua freàtica i l'eliminació de pintades. Pel que fa a la gestió del verd, es planifiquen diverses accions i s'implementarà un pla de resiliència per a situacions de sequera. El pla també incorpora, a partir d'ara, actuacions sobre elements privats de l'espai públic com les terrasses, bústies de correu, quadres elèctrics o pàrquings, tot i que en aquest cas es comprovarà l'estat dels elements i se n'informarà els propietaris.

AUTORITAT MUNICIPAL

La seguretat és un altre dels pals de paller del Pla Endreça. Després de comprovar, durant l'estiu, que algunes conductes incíviques es van reduir gràcies a la vigilància i a les sancions, el govern continuarà actuant directament contra les pintades, el consum d'al-

cohol a la via pública i la gent que fa les seves necessitats fisiològiques a l'espai públic, entre altres, actes que influeixen directament en la percepció de seguretat de la ciutadania. Durant l'estiu es va constatar que la vigilància activa i l'aplicació de sancions proporcionades van funcionar, a més, com a element dissuasiu per als infractors.

PLA DE CONVIVÈNCIA

Un altre eix fonamental del pla és la convivència per prevenir conflictes. En aquesta línia, el govern municipal té previst incrementar els recursos per a mediacions i intervencions socials, però alhora contempla la revisió del marc normatiu que regula la convivència, l'adequació dels recursos de la Guàrdia Urbana i el desplegament d'un pla específic per a l'oci nocturn.

Com a part d'aquesta estratègia, es revisarà l'Ordenança de convivència, amb l'objectiu d'actualitzar-la i donar resposta a les necessitats. També per detectar nous àmbits i conductes susceptibles de regulació i incloure-hi la perspectiva de gènere i una mirada sensible cap a les persones en situació de vulnerabilitat. Un dels aspectes que es vol re-

visar és el procediment sancionador, amb la intenció de reforçar l'efecte dissuasiu de les multes, actualitzant-ne l'import i la graduació. Rebran atenció especial, en forma d'inspeccions, les activitats i conductes no permeses a l'espai públic, les noves formes de mobilitat,

El govern municipal vol actualitzar l'Ordenança de convivència

els usos privats de l'espai i la gestió incorrecta dels residus de l'activitat comercial. Una nova mesura serà l'elaboració del Pla de convivència en l'oci nocturn, amb l'objectiu d'abordar els conflictes nocturns de manera preventiva.

El Pla Endreça també inclou altres mesures pel que fa a la mobilitat, actuacions urbanes i en edificis, gestió dels animals o la coresponsabilitat. Tot plegat per consolidar i impulsar el camí emprès i els resultats aconseguits durant l'estiu, que es detallen a continuació. ■

Més neteja

- » El Pla Endreça ha reforçat les brigades de neteja i el manteniment
- » S'han fet 17.000 actuacions relacionades amb la neteja de pintades

► Una de les grans novetats de l'estiu en l'àmbit municipal va ser la posada en marxa del Pla Endreça, un pla de manteniment integral pensat per garantir l'excel·lència de l'espai públic. Albert Batlle, tercer tinent d'alcaldia i responsable de Prevenció, Seguretat, Convivència i Règim Interior, insistia, durant la presentació del pla, que "l'endreça" responia al significat més tradicional del verb, posar en ordre les coses, i pretenia, sobretot, reforçar i ampliar el manteniment de l'espai públic, fent una atenció especial a la neteja i a la necessitat de garantir el civisme a la ciutat. Dos mesos després de l'aplicació del pla, l'Ajuntament feia balanç dels primers resultats.

El Pla Endreça ha reforçat les brigades de neteja, ha incrementat el reg manual per pal·liar els efectes de la sequera als espais verds i ja ha promogut la revisió i neteja de 18.500 escocells arreu de la ciutat. També

S'ha fet manteniment de la pavimentació en més de 34.400 m²

es van fer actuacions de neteja i reposició de jardineres en entorns escolars i actuacions específiques per a la celebració de la Vuelta Ciclista, així com una actuació especial a les platges de Ciutat Vella. Al llarg de l'estiu, per garantir el bon estat i la qualitat de la via pública, es van dur a terme intervencions de manteniment de la pavimentació en més de 34.400 m² i 17.000 actuacions relacionades amb la neteja de pintades [veure mapa].

MÉS INSPECCIONS

Una altra de les accions que s'han prioritzat per garantir el bon estat de l'espai públic, el manteniment i la neteja és l'augment de les inspeccions. Durant els mesos de juliol i agost, un centenar de persones es van dedicar a aquestes tasques i van fer unes 16.000 inspeccions en diversos àmbits, entre els quals el control de la gestió dels residus dels comerços.

Concretament, es van fer 242 inspeccions a 956 establiments i es van detectar 114 incompliments, principalment causats per desbordaments de contenidors. A

Foto: Ajuntament de Barcelona

banda de les corresponents sancions, s'ha iniciat una campanya d'informació a tots els comerços per assegurar una bona gestió dels residus que generen. "Gràcies a la intensificació de la inspecció hem pogut detectar el que hi havia i apli-

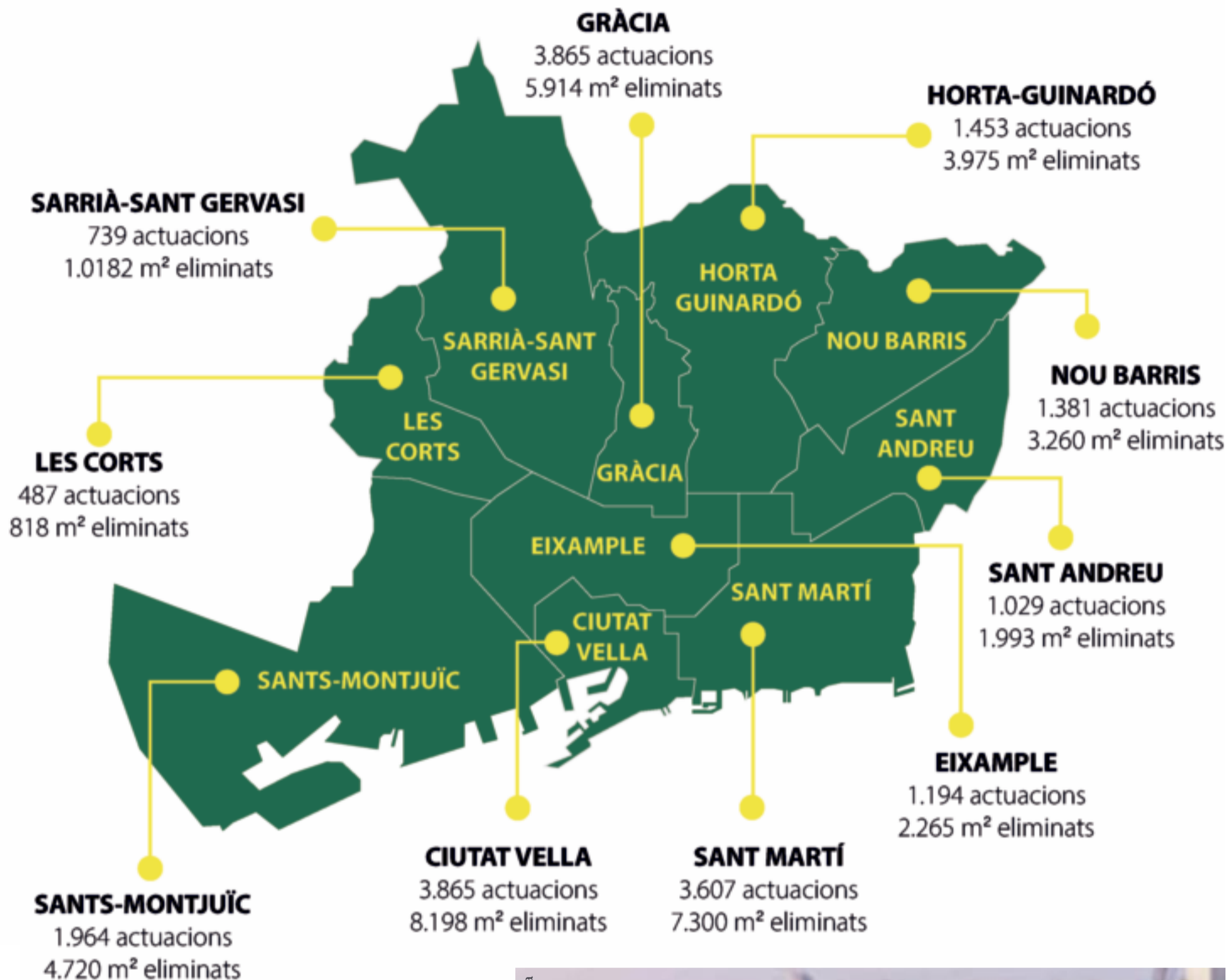
Durant el juliol i l'agost es van fer 16.000 inspeccions

car una sanció quan correspon. Només d'aquesta manera podem llançar l'incentiu necessari perquè aquestes conductes reverteixin en el futur", explicava Laia Bonet, pri-

Foto: Ajuntament de Barcelona

Neteja de pintades

mera tinenta d'alcaldia al capdavant de l'àrea d'Urbanisme, Transició Ecològica, Serveis Urbans i Habitatge, durant la presentació de les dades.

Per altra banda, també es van portar a terme 3.500 inspeccions als

incompliments, i les empreses responsables hauran de fer front a l'import corresponent a la repercussió econòmica de les faltes, que, ara com ara i a falta de resoldre les al·legacions presentades, és de 294.800 euros en total.

EFFECTE DISSUASIU

Un dels efectes de les primeres mesures és que el nombre d'incompliments a l'agost ja va ser notablement inferior que al juliol. Bonet ho atribuïa a l'efecte dissuasiu: "La xifra més positiva i que valorem molt satisfactòriament és que durant el mes d'agost el resultat d'aquestes inspeccions va donar molts menys incompliments que al mes de juliol, i això vol dir que el missatge ha calat i que s'ha traduït en un millor servei de les empreses". ■

El nombre d'incompliments ja va baixar a l'agost

serveis que presten les empreses adjudicatàries del contracte de neteja, complint amb l'objectiu marcat de triplicar-les. Fruit d'aquesta feina de control, es van detectar 269

Foto: Ajuntament de Barcelona

Denúncies

	ESTIU 22	ESTIU 23	AUGMENT
CONSUM ALCOHOL	5.562	7.542	+36%
NECESSITATS FISIOLÒGIQUES	782	931	+19%
PINTADES	28	55	+96%
RESIDUS	123	153	+24%

Més policia al carrer per garantir la convivència

► L'altre gran pilar del Pla Endreça és el civisme i la convivència. El regidor de Seguretat, Albert Batlle, ja advertia abans de l'estiu que calia refermar l'autoritat per garantir el civisme a la ciutat i augmentar l'activitat sancionadora de les conductes incíviques. Durant la presentació del primer balanç, Batlle es va refermar en aquests plantejaments i va mostrar-se satisfet pels resultats obtinguts. "Hem tingut diàriament més de cent agents més dels que teníem l'any 2022, i això s'ha notat: hem pogut lluitar millor contra els elements d'impunitat que afecten d'una manera important la imatge de la ciutat".

MÉS SANCIONS ALS INCÍVICS

Fruit de les actuacions, la Guàrdia Urbana, sempre amb la col·laboració de la resta de cossos policials, ha incrementat les sancions relacionades amb les conductes incíviques que afecten la convivència, amb especial èmfasi en les multes vinculades al consum d'alcohol a la via pública, necessitats fisiològiques al carrer, pintades i residus. A més, s'ha aplicat la franja més alta de l'import de les sancions per aquests conceptes.

Els nous agents han treballat de forma coordinada amb els equips de policia de barri del cos per potenciar la intervenció preventiva des de la pro-

36% més que durant el mateix període de l'any anterior. Les sancions vinculades a les necessitats fisiològiques a la via pública van créixer un 19%, amb 931 denúncies, mentre que es van posar un total de 55 sancions per pintades, un 96% més que l'any anterior, pràcticament el doble. Les denúncies per llençar re-

Les autoritats també han perseguit la venda ambulanta i els autors de pintades

sidus al carrer també van créixer un 24%, amb un total de 153 sancions. El comerç il·legal i la venda ambulanta van ser un altre dels eixos de la tasca policial durant l'estiu, amb un augment de les intervencions.

"LA TENDÈNCIA ÉS BONA"

A l'hora de valorar la feina feta, Batlle va destacar "l'esforç" i la "tensió important" que el Pla Endreça ha suposat fins ara per als serveis municipals, però es va mostrar molt satisfet pels resultats, no només de la tasca en l'àrea de seguretat, sinó també en la de la neteja. "Podem fer-ne una valoració positiva, i crec que la tendència és bona. La coordinació entre els diferents serveis també és molt bona, i en el conjunt d'espais de la ciutat, també. Crec que el binomi neteja i seguretat ha funcionat, i vull agrair-ho a tots els serveis, especialment en un estiu on s'ha recuperat amb escreix la presència de visitants i en unes circumstàncies d'increment de l'activitat a l'espai públic", va resumir Batlle.

COMISSIONADA DE CONVIVÈNCIA

Tot plegat mentre es nomenava per primera vegada una comissionada de Convivència, Montserrat Surroca, precisament per reforçar i impulsar les polítiques municipals vinculades a aquest àmbit. ■

S'han incrementat les sancions per conductes incíviques i consum d'alcohol al carrer

ximitat, el contacte directe amb la ciutadania i el coneixement del territori per evitar conductes delictives i els conflictes de convivència.

Com a resultat d'aquesta feina, durant els mesos de juliol i agost la Guàrdia Urbana va posar un total de 7.542 denúncies per consum d'alcohol al carrer, un

Fotos: Ajuntament de Barcelona

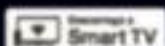
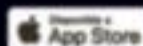
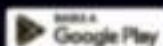
PLA ENDREÇA

BENVINGUTS, CONEGUTS I DESCONEGUTS

Descarrega't 3Cat.

La nova plataforma digital de continguts en català i de qualitat.

3cat

Passeu, passeu

És del dia 19 d'abril de l'any 1978. A la foto, en blanc i negre, s'hi veu un grup d'homes en una escalinata. Bé, també hi ha tres dones. Gairebé tots porten americana i corbata, i van ben afaitats. Els retratats pel fotògraf i periodista Emilio Pérez de Rozas són els regidors de Barcelona en el primer ple d'investidura després de la dictadura. Narcís Serra, el nou alcalde, surt a la primera fila, i encara que amb barba, vesteix exactament com la resta.

L'estètica dels polítics que apareixen a la fotografia és la norma a tots els consistoris democràtics de l'època: homes afaitats, amb *trajo*, camisa... No obstant això, a les instantànies que es fan als municipis de la metròpoli d'aleshores es veuen alguns regidors sense corbata i amb la camisa arremangada. Són polítics obrers que, per fi, poden participar en la vida pública lluny de la clandestinitat. Amb els anys, però, molts d'ells acabaran sucumbint als dictats de l'americana.

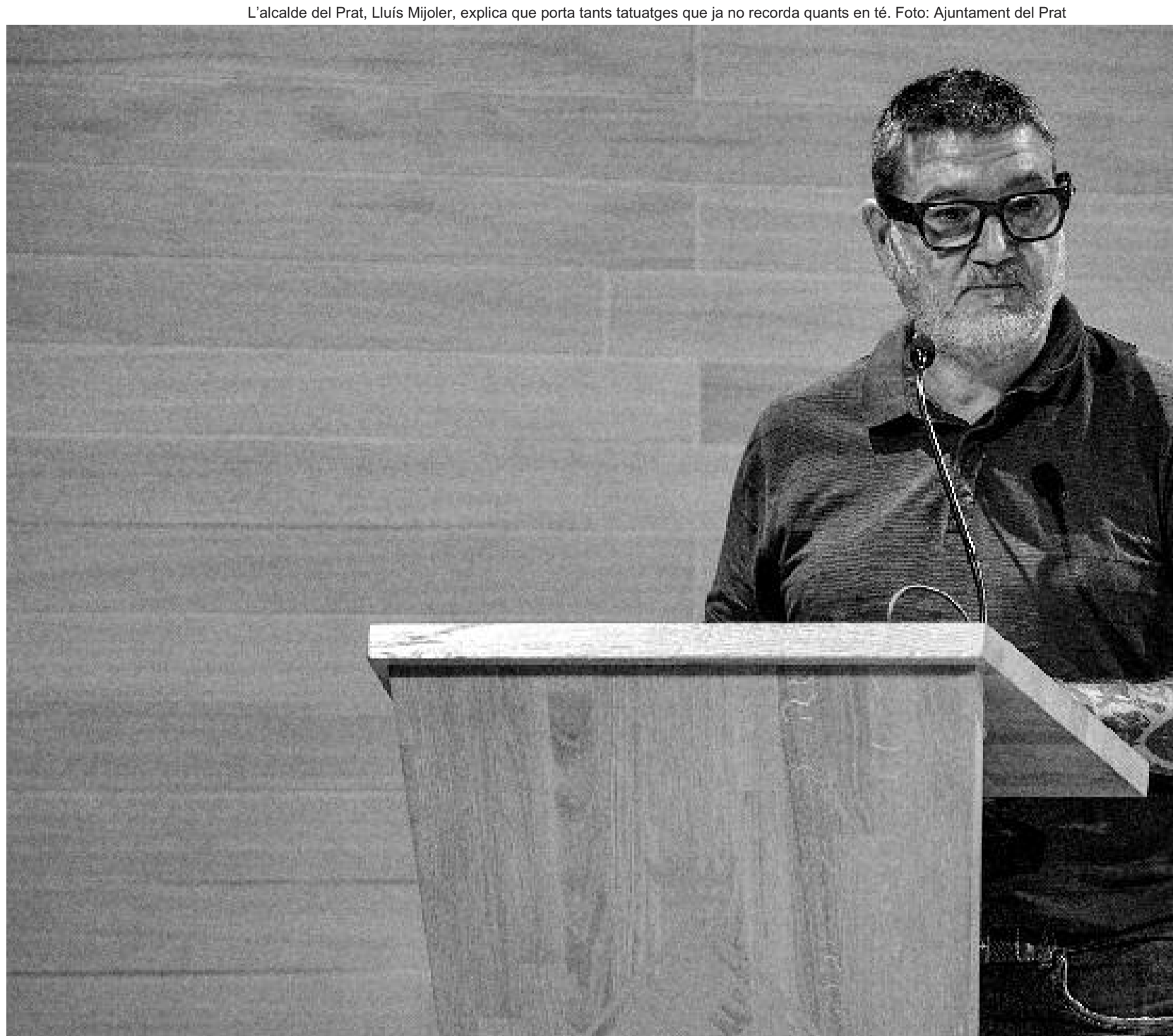
Totes aquestes imatges tenen gairebé mig segle. Avui, a la política les modes han canviat. Com ha evolucionat la manera com vesteixen els representants sortits de les urnes? Són més transgressors? Continuen sota la dictadura del *trajo* i la corbata?

L'ESTÈTICA DEL PODER

Quan pensem en algú poderós normalment ens l'imaginem amb americana i corbata. "Tant en homes com en dones, és una vestimenta associada al poder, als homes de negocis o a la banca", afirma l'experta i assessora d'imatge en política Marta Portnou. "Mentalment això es relaciona amb la dreta, perquè durant molt temps havia ocupat el poder i els càrrecs on hi havia un codi formal de vestimenta", afegeix. De fet, la moda de la jaqueta i la corbata tal com la coneixem es consolida a casa nostra a finals del segle XIX i principis del XX, impulsada per la burgesia. Anteriorment, en altres indrets com França o la Gran Bretanya aquesta nova classe social havia apostat per peces de roba més austeres que es contraposaven amb l'estil recarregat de les velles elits aristocràtiques en declivi.

En aquest sentit, quan part de la població que normalment no accedia a la política, com les classes obreres, va anar conquistant espais de representativitat, ho va fer vestint amb la roba que identificava amb el poder. "No és que adoptessin aquesta vestimenta, sinó que quan van començar a ocupar càrrecs sabien que havien de passar per certs convencionalismes", explica Portnou.

Amb algunes excepcions durant la segona meitat del segle XX –com quan els parlamentaris del Partit Verd alemany van irrompre al Bundestag amb *bambes* el 1985–, a principis del nou mil·lenni els canvis que s'havien produït en la vestimenta dels po-

L'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, explica que porta tants tatuatges que ja no recorda quants en té. Foto: Ajuntament del Prat

Adeu a la dictadura del 'trajo' i la corbata?

Fa mig segle, els plens municipals estaven plens d'homes amb americana i corbata. Actualment, les coses han canviat, i cada vegada és més freqüent veure representants públics que no s'adscriuen a aquests canons estètics. Malgrat tot, a la política encara hi ha un cert clima d'encotillament pel que fa a la vestimenta.

lítics eren pocs. Només cal recordar que el parlament britànic no va revocar fins al 2017 la norma de dur corbata.

ITOT VA CANVIAR

Després de la crisi econòmica del 2008, la confiança de la ciutadania en els polítics a l'estat espanyol va arribar als seus mínims històrics entre el 2012 i el 2013, segons el CIS. La població considerava que els seus dirigents estaven a una distància sideral. Va ser a par-

tir d'aquell moment que la política es va omplir d'una nova formada de dirigents, molts vinguts del 15M, que trencaven amb els motlles establerts fins aleshores.

En declaracions al *Línia*, l'exdiputat de la CUP David Fernández explica que quan la seva formació va arribar al Parlament el 2012 hi havia gent que, en veure com vestia, li deia que "per fi algú s'assemblava a ells". "No va ser una decisió tàctica. Simplement érem iguals a dins del Parlament que a

fora", afirma. Sigui com sigui, la seva entrada a l'hemicicle no va deixar indiferent ningú. A més de la col·lecció de samarretes reivindicatives que el diputat va lluir durant gairebé quatre anys, i que va ser àmpliament comentada per la premsa, Fernández va rebre atacs de tota mena per la seva manera de vestir. La més notòria va ser la de la presidenta del Parlament Núria de Gispert, de Convergència i Unió, que en una entrevista va dir que "la dignitat de la institució" re-

queria "una formalitat diferent". Les seves crítiques van quedar en res, i fins i tot una experta en moda com Patricia Centeno va escriure un article ironitzant sobre el fet que de Gispert hagués aparegut disfressada de fada en una entrevista a *El País* el 2011 i ara parlés de decència.

Encara van ser més agressius els atacs d'alguns diaris espanyols. *La Razón*, per exemple, publicava l'article *David Fernández, la estètica de lo feo*. "Es van dir barra-

La moda com a arma

● Més enllà de comunicar una filiació o una ideologia política, l'estètica és utilitzada sovint pels rivals com a arma llancívola. En aquest sentit, són les dones les que pitjor ho tenen. "Sempre som jutjades pel nostre aspecte físic. És part d'aquest patriarcat que s'exerceix sobre els cossos", considera l'experta en moda Marta Portnou. "Una manera d'atacar una dona és a través del físic, per anul·lar-la i afeblir-la", afegeix.

No cal anar gaire lluny en el temps per trobar exemples del que explica. El passat mes de setembre, després

cabassos. Inés Arrimadas va ser vexada per l'expolític del PP Miguel Ángel Rodríguez quan en un tuit va afirmar que la de Ciutadans era "físicament atractiva com a femella jove". Tant ella com una altra política catalana, Anna Gabriel, van ser el blanc d'atacs masculistes per la seva condició física durant l'època del procés. De la diputada de la CUP es parlava del serrell "tallat a dretal" i es qüestionava la seva higiene. Alhora, quan va canviar d'estil, va convertir-se en tota una celebritat. La mateixa Ada Colau també ha aparegut a la premsa recentment

Yolanda Díaz, Inés Arrimadas, Anna Gabriel, Ada Colau, Aina Vidal... Els atacs contra les dones pel seu aspecte físic són comuns a la vida política

que la líder de Sumar Yolanda Díaz criticés Felipe González per la seva postura en contra de l'amnistia, Alfonso Guerra, que va ser vicepresident amb el PSOE, va donar a entendre que les paraules de Díaz no tenien valor perquè havien estat dites en el temps "entre una perruqueria i una altra". Portnou es mostra indignada amb aquest comentari masculista i considera que Guerra "mai s'hauria atrevit a dir el mateix d'un senyor". "Ningú riuria si a un home li diguessin que passa massa hores al barber", lamenta l'experta.

Els atacs contra les dones pel seu físic transcendeixen els colors polítics. A Catalunya en tenim exemples a

pel seu canvi de look. És, sens dubte, una manera d'analitzar les polítiques segons un prisma molt diferent del que s'utilitza amb els seus companys homes. La seva vàlua intel·lectual passa per darrere de la seva condició estètica. Només un home ha fet córrer tanta tinta: Pablo Iglesias quan es va tallar la cua.

En resum, comentar com van o deixen d'anar les polítiques és ben freqüent. Aina Vidal explica, en declaracions al *Línia*, que els seus tatuatges sovint generen comentaris. "M'han arribat a demanar que me'ls tapi i hi ha qui m'ha dit que són indecorosos i de polígonera", diu la diputada barcelonina dels comuns.

bassades, però no ens van afectar, perquè ens van ratificar com la veu de la gent normal", diu Fernández. Així mateix, els atacs confirmaven les tesis dels anticapitalistes en un altre sentit. La seva manera de vestir molestava "uns pocs que anaven amb *trajo*" i que, a ulls de Fernández, eren responsables de "la corrupció i la riquesa desigual".

Fernández va ser, probablement, un dels primers a tot l'Estat a trencar amb les estrictes normes estètiques que havien regit la política. Més tard, Pablo Iglesias i la seva cua, Alberto Rodríguez i les seves rastres, Carolina Bescansa alletant el seu fill al Congrés dels Diputats, dandis com Antonio Baños o Juli Fernández o Anna Gabriel amb el serrell més comentat de la història de la política van trobar una esclatxa a l'estètica grisa de sempre.

LA DARRERA FRONTERA

Pentinats, roba més lluminosa, camisetes... Sembla que avui els polítics tenen més llibertat per anar com volen. Amb tot, hi ha una barrera que encara no s'acaba de superar: els tatuatges. "Els polítics que en porten no en fan ostentació, perquè els tatuatges sempre han tingut una connotació negativa", afirma Portnou.

"A la Xina sempre van ser una manera de marcar les persones que havien comès crims, i la religió cristiana els tenia com una cosa prohibida", diu per afegir que també s'han relacionat amb "els joves, la rebel·lia, les bandes de carrer i les drogues".

Això resulta sorprenent perquè, segons l'Acadèmia Espanyola de Dermatologia, un de cada tres ciutadans menors de 40 anys a l'Estat porta tatuatges. "Com que tot s'ha democratitzat i qualsevol senyora *pija* de Pedralbes porta el nom dels seus fills tatuat, ja no és el que era abans, però tot i això els polítics tenen tanta por de ser jutjats que amaguen els seus tatuatges", afirma Portnou.

És per tot això que des del *Línia* hem preguntat a diferents polítics que porten tatuatges per què en duen i si això té algun pes en la seva feina. L'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, dels comuns, per exemple, ja no sap ni quants en porta. "Arriba un moment que els deixes de comptar", diu per afegir que "cada un té una història". Mijoler està molt orgullós de lluir un cos ple de tinta, però reconeix que encara es jutja les persones "més per la seva aparença que per la feina que fan". "Estar compro-

"Qualsevol senyora 'pija' de Pedralbes porta el nom dels seus fills tatuat. Tot i això, els polítics els amaguen", diu l'experta i assessora d'imatge Marta Portnou

"A la política encara continuem ancorats en molts formalismes i una cultura elitista", afirma l'exdiputat de la CUP David Fernández, que va ser dels primers a trencar els cànons

mesos amb el reconeixement de la diversitat i la pluralitat de la nostra societat passa per revisar aquest estereotip", argumenta.

La seva companya de partit i diputada al Congrés Aina Vidal en té cinc. "El més important me'l vaig fer fa tres anys, just després de superar el càncer", relata. És un prisma de llum en forma de triangle que uneix dues de les seves passions: *Star Wars* i la fotografia. També porta una nota musical darrere l'orella, una tortuga amb una oreneta a la closca en homenatge a un conte de Cortázar, un tuca dedicat a la seva família i una rosa dels vents que es va fer amb la seva millor amiga. Vidal afirma que els seus tatuatges han suscitat comentaris no sempre positius. Així mateix, diu que, "malgrat que alguns s'esforcen a tapar-se'ls, hi ha moltíssims diputats que en porten".

Altres polítics com l'exalcalde de Sabadell i diputat d'ERC Juli Fernández tenen tatuatges més discrets. Ell en porta cinc que s'ha fet en moments rellevants, com quan el van elegir diputat. "Em vaig tatuar *No pasaran!*", recorda. A ell mai li han dit res per portar tatuatges.

En la mateixa línia, la regidora d'ERC a Barcelona Elisenda

Alamany porta una papallona al canell. Segons confessa, mai li ha generat problemes i se'l va fer el 2013 "després d'un canvi personal". En aquest sentit, considera que si els tatuatges encara tenen mala fama en política és perquè hi ha un component generacional. "Les persones d'entre 50 i 60 anys estan sobrerrepresentades al Parlament respecte a la societat catalana", afirma. És per això que els tatuatges en política, segons el seu parer, no estan normalitzats.

Una altra fotografia molt diferent de la del 1978 ens parla d'aquesta manca de normalitat. En aquest cas es va fer el 17 de juny del 2023, després de la investidura de Jaume Collboni com a alcalde de Barcelona. Ara sí, per fortuna, hi ha més dones a la imatge. Malgrat tot, com en aquella foto del 1978, les corbates, les jaquetes i els pentinats clenxinats hi predominen. Pots ser que té raó David Fernández quan afirma que a la política "encara continuem ancorats en molts formalismes i una cultura elitista".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Casa Marsans, molt més que un alberg de joventut

GRÀCIA/ Tot passejant pel barri de Vallcarca, si arribeu al passeig de la Mare de Déu del Coll, 41, hi trobareu un edifici singular que no passa desapercebut. Hi veureu entrar i sortir molt de jove, perquè és l'alberg que la Xarxa Nacional d'Albergs de Catalunya té a Barcelona, però és molt més que un allotjament. La Casa Marsans és una petita joia del modernisme que ha resistit el pas del temps tot i haver viscut una història dura i tèrbola. I ara té una de les funcions més nobles per a un edifici: la d'acollir joves d'arreu del món que volen descobrir Barcelona i Catalunya.

La història de la Casa Marsans es remunta a principis del segle XX, concretament a l'any 1907, quan l'arquitecte Juli Marial i Tey va fer realitat el somni de Josepa Marsans i Peix, filla de banquers i propietària de la primera agència de viatges de tota Espanya, Viat-

L'edifici alberga al seu interior una fantasia modernista i aràbiga de l'arquitecte Juli Marial

ges Marsans. La Josepa havia viatjat arreu del món i va voler construir un palauet que evocés totes aquelles aventures, i Marial va construir un palau amb sorpresa. Per fora, una façana classicista, fidel al gust burgès de principis del segle XX. I per dins, una barreja modernista i neoàrab que és una autèn-

Foto: Ajuntament

tica fantasia i que avui dia és Patrimoni Cultural Europeu. Aquest habitatge unifamiliar de planta quadrada s'organitza al voltant d'un pati centralitzat, com un claustre, adornat amb arcades de disseny neoàrab. La decoració interior modernista atorga a l'espai un joc de llum i color espectacular. Malgrat la rehabilitació necessària per convertir l'edifici en un alberg, el palauet manté l'encant primigeni que tenia per als Marsans.

UNA HISTÒRIA AGITADA

L'edifici original ha sobreviscut, però ha sigut gairebé un miracle. Durant la Guerra Civil es va reconvertir en un hospital republicà i, pocs anys després, va ser primer una caserna de les tropes franquistes provinents del Marroc i, després, un edifici d'auxili social de la Falange. En arribar la Segona Guerra Mundial, es va transformar en internat per a orfes de la guerra.

Després de tantes vicissituds, una mica de pau. L'any 1983 la Casa Marsans va allotjar el primer Alberg de Joventut de la Generalitat. Hi va tenir molt a veure l'encant de l'edifici, però també la ubicació, en una de les zones més tranquil·les de Barcelona, entre els barris de Gràcia i Horta, en un entorn privilegiat per la riquesa de naturalesa i d'espais verds i molt ben comunicat amb el centre de la ciutat.

Uns jardins recorden la figura de la lluitadora andreuca Elisa García

SANT ANDREU/ Els Jardins d'Elisa García evocuen una persona molt especial per a Sant Andreu: una jove cooperativista que va ser la primera andreuca morta al front durant la Guerra Civil. Aquell fet va impactar tant el barri que pocs mesos després van posar el seu nom a l'antic carrer de les Monges. Es va mantenir així fins al final de la guerra, quan els franquistes van forçar la recuperació del nom històric. L'any 2018, diverses entitats molt vinculades al barri i al cooperativisme van proposar que els jardins situats entre els carrers Pont, Cinca i Segre, al costat de la parròquia de Sant Andreu de Palomar, portessin el seu nom, i així va ser.

Elisa García va ser una treballadora de la Fabra i Coats i membre de la UGT, militant de les Joventuts de la Cooperativa L'Andreuca, i després de l'aixecament militar va treballar activament als hospitals i als menjadors col·lectius a Sant Andreu. Es va allistar com a voluntària en una columna de la CNT per anar a lluitar, com a miliciana, al front d'Aragó i defensar la causa republicana, però va morir quan tenia amb prou feines dinou anys, a l'Hospital de Sariñena, ciutat on està enterrada.

Foto: Fundació Roca Galès

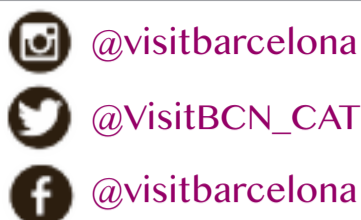

Els Jocs Olímpics van portar un parc al Poblenou

SANT MARTÍ/ El parc del Poblenou, ubicat al front marítim de Barcelona, és un dels fruits de la transformació urbanística que va viure la ciutat durant els Jocs Olímpics del 1992 i un bon exemple del canvi que va fer Barcelona gràcies a aquell esdeveniment. Allà on hi havia un antic abocador, fàbriques obsoletes i el parc d'andanes de l'antiga estació de mercaderies del Poblenou ara hi llueix un espai verd amb dunes cobertes de vegetació mediterrània, camins pavimentats, pistes esportives, àrees infantils i quioscos.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

El record de la vida agrària a la Marina perviu a Can Mestres

Foto: Ajuntament

SANTS – MONTJUÏC/ Can Mestres, al Camí de Can Clos, és una de les cases de pagès antigues que es conserven a la ciutat i un testimoni de la gran activitat agrícola i ramadera que tenia lloc als camps de la Marina. Llavors encara era nombrosa la població rural que vivia a la plana del Delta del Llobregat i que abastia els mercats de la ciutat amb productes frescos. Can Mestres és un bon exemple de com vivien i com treballaven aquells productors autòctons.

La casa de pagès era inicialment d'una planta i es va reformar posteriorment per afegir-hi els pisos superiors, però conserva l'aspecte que tenien aquelles construccions. Al seu voltant es conserven els camps de conreu que treballava el seu propietari, Benvingut Mestres. També es conserva el pou d'on

treien l'aigua necessària. En total, la finca té una superfície de més de 10.000 metres quadrats, dels quals 6.200 són cultivables, amb 52 parcel·les. La finca també disposa de zones de plantes aromàtiques als marges de les parcel·les, compostadors individuals i diverses estructures per potenciar la fauna.

En el mateix recinte hi ha una granja de 300 metres quadrats amb diferents animals: ovelles, cabres, ànecs, conills, oques i gallines. Del manteniment i la cura dels animals se n'encarrega una entitat especialitzada, amb l'ajuda voluntària dels jubilats i jubilades.

XARXA D'HORTS URBANS

Afortunadament, el projecte agrari i ramader continua viu a Can Mestres, entre altres raons perquè aquí va néixer la Xarxa d'Horts Urbans

de Barcelona, l'any 1997. L'Ajuntament va establir a la finca cinquanta-dues parcel·les dedicades al conreu per a jubilats del districte de Sants-Montjuïc i és així com es va convertir en el primer node d'aquest programa de participació destinat a les persones més grans de seixanta-cinc anys veïnes del districte i procedents d'entitats de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat i del tercer sector social.

L'objectiu dels horts en general, i de Can Mestres en particular, és fomentar la participació de persones i l'activitat agrària, sempre seguint els principis de l'agricultura biològica, com feia ben segur el primer propietari. A banda, els horts també acullen activitats d'educació ambiental i visites guiades, sobretot de grups escolars.

L'Eixample

La Casa Queraltó i els esgrafiats roses

Els grans edificis modernistes de referència són els que concentren gairebé totes les mirades, però la petjada d'aquest moviment artístic va ser molt intensa i va deixar la ciutat plena de petits tresors no sempre prou valorats. La Casa Queraltó és un d'ells, un edifici del 1907 dissenyat per l'arquitecte Josep Plantada i Artigas que destaca per uns elegants esgrafiats de color rosa i uns falsos arcs amb columnes i capitells. Tot i que el pas dels anys ha alterat l'edifici original, sobretot el coronament, on han desaparegut uns pinacles i un templet, manté el seu caràcter i, de fet, forma part de la Ruta Modernista de Barcelona.

Amb una estructura en xamfrà i de grans dimensions, la Casa Queraltó ocupa tota la confluència de la rambla de Catalunya amb el carrer de Mallorca. Conserva, en un dels laterals, unes vistoses tribunes semicirculars de gran ornamentació amb arcs i columnes que el fan un edifici de gran bellesa arquitectònica.

PUERTO RICO

La casa manté un vincle curiós amb Puerto Rico, i és que el 1910 hi va néixer algú molt important per a aquest país: Teodoro Moscoso, ambaixador dels Estats Units i polític que entre el 1950 i el 1970 va ser el gran impulsor del desenvolupament econòmic de Puerto Rico.

Foto: Aj.

Un mas del segle XV, un museu i la cova on s'amagava en Serrallonga

Foto: Ajuntament

HORTA – GUINARDÓ/ El Museu Palmero, a Can Figuerola, situat al carrer de Judea, a Sant Genís dels Agudells, és un petit racó ple d'història i de cultura. En un sol espai es pot visitar un mas tradicional del segle XV, un museu de pintura de tota una saga familiar, els Palmero, i fins i tot es pot accedir a la cova on diuen que s'amagava el bandoler Joan de Serrallonga.

Comencem pel museu, una col·lecció permanent que consta de 125 obres pictòriques de l'artista Maestro Palmero i que giren entorn de diverses escenes aparegudes a l'obra mestra de l'escriptor Miguel de Cervantes, *El Quixot*. La col·lecció es completa amb l'obra dels seus continuadors, que també formen part de la família Palmero i que, a més de conservar la casa, també han mantingut la tradició artística de la família.

El mas que ara ocupa el museu, restaurat per la família Palmero, és un edifici protegit del segle XV i encara manté la façana de pedra amb finestres d'inspiració gòtica. A l'interior, destaca un mural pintat al fresc a escala natural i que representa el naixement de l'escut de Catalunya, amb Guifré el Pilós pintant les quatre barres amb la sang de la ferida mortal. A més, la masia conserva mobles originals de l'època i també objectes de ceràmica i algunes peces d'art sacre.

I, finalment, la cova mil·lenària on explica la llegenda que s'amagava el bandoler Joan de Serrallonga i que, segons els rumors, connectava directament amb la Serra de Collserola, per poder fugir ràpidament. La cova forma part de la visita al museu, que està obert al públic, tot i que cal fer reserva amb antelació al telèfon 609 77 97 01.

Cultura de Barri

Espai Línia | Cicle 'Cultura de barri'

L'Espai Línia acollirà el cicle *Cultura de barri*, que constarà de tres conferències que se celebraran el mes de desembre, després d'una prèvia en forma de conversa amb el regidor Xavier Marcé.

Murals contra l'estigma al Besòs

ART URBÀ ▶ El retrat d'uns alumnes de l'Escola Concepción Arenal decora des de fa uns mesos l'edifici de davant d'aquest centre, al número 11 del carrer Messina. El mural, de grans dimensions i obra de l'artista Slim Safont, és la primera materialització del projecte NOS Besòs, que pretén portar l'art urbà al Besòs i el Maresme per reivindicar tant la seva història com el seu present, i així lluitar contra "l'estigmatització del barri", en paraules de la portaveu de la plataforma SOS Besòs, Teresa Pardo. Precisament, aquesta i altres entitats veïnals de la zona han tingut un paper clau a l'hora de dissenyar el projecte, impulsat per l'Ajuntament.

"Voliem crear un pol d'atracció basat en l'art i vinculat a la memòria col·lectiva", resumeix Pardo. Aquesta veïna i activista admet que, entre altres coses, al barri li falten atractius i comerços –"molts baixos són habitatges", recorda– i que això empitjora la ja complicada realitat social de la zona. NOS Besòs vol posar-hi remei aprofitant els trets positius que també existeixen al barri.

"Tenim una història molt interessant que malauradament forma part de la

memòria esborrada de la ciutat", destaca Pardo. En aquest sentit, fa referència a la rapidesa amb què es va construir el barri per donar una alternativa a la gent que vivia en barraques i a la importància de recordar aquell episodi del passat barceloní. Un episodi que ben segur apareixerà en futurs murals del projecte.

Un altre fet destacable de la zona, i que l'ha caracteritzat des dels seus orígens, és la multiculturalitat. "La diversitat cultural que teníem al principi s'ha mantingut, només ha canviat el lloc de procedència dels veïns. Abans venien d'altres territoris de l'Estat i ara de fora, però sempre hem estat un barri d'acollida i això forma part de la nostra identitat", subratlla Pardo, amb orgull.

Aquesta barreja de cultures es pot apreciar en el primer mural. La fotografia en què s'inspira aquesta obra mostra infants de cultures diverses i es va fer durant un *iftar* (l'àpat amb què els musulmans trenquen el dejuni durant el Ramadà) que es va celebrar al barri. Per a Pardo, aquest gest és una mena de "reivindicació del dret a l'espai" que deixa clar que els veïns migrants o fills de la immigració són, evidentment, "veïns de ple dret".

Nou Barris i el món del circ: un vincle històric

CIRC ▶ La lluita veïnal sempre ha estat –i és– una eina clau per a la millora de les condicions de la classe treballadora. Quan pensem en victòries nascudes de l'organització comunitària és probable que ens vinguin al cap la lluita contra els desnonaments, l'arribada de nous equipaments als barris o l'oposició a projectes que els veïns i veïnes consideren perjudicials per intentar que no s'arribin a fer mai. Però en el que potser no pensem és que, arran d'una ocupació d'una fàbrica, gairebé 30 anys després s'ha consolidat un espectacle de circ com un dels més reconeguts de Barcelona.

A Nou Barris s'ha consolidat un espectacle de circ com un dels més reconeguts de Barcelona

Parlem del Circ d'Hivern de l'Ateneu Popular 9 Barris, que ja escalfa motors per a la seva 28a edició i que va sorgir amb la intenció de fomentar la creació de companyies estables professionals relacionades amb el circ i d'oferir propostes inèdites, de qualitat, de mitjà format i per a teatre des de l'Ateneu. Un equipament que va néixer a partir de l'ocupació per part dels veïns, l'any 1977, d'una fàbrica d'asfalt que es va construir entre els barris de les Roquetes i la Trinitat Nova, on van decidir començar a fer cultura. De seguida connectarien amb artistes del món del circ gràcies a l'amplitud de l'espai i el vincle circ-Ateneu s'acabaria convertint, així, en l'eix vertebrador d'un projecte d'èxit.

L'ArgumentaBCN se centra en la salut mental

Foto: Ajuntament

CONVERSES ▶ La Xarxa de Centres Cívics de Barcelona torna a organitzar el cicle de conferències ArgumentaBCN, que aquesta tardor arriba a la cinquena edició i se centra en la salut mental, amb el lema *No puc més!*. La Casa Golferichs va ser l'escenari de la inauguració d'aquesta edició, amb una xerrada a càrrec del periodista i activista David Fernández i de la historiadora de l'art, crítica i comissària independent Rita Rakosnik. Tots dos van protagonitzar la conferència *Els rics també ploren? Malestars i classe*, moderada per la periodista Sandra Vicente.

Quatre centres cívics (El Sortidor, Navas i Torre Llobeta, a més de la ja citada Casa Golferichs) són l'escenari d'aquesta cinquena edició, en la qual tindran lloc un total de 16 sessions, plantejades com un diàleg entre veus acreditades en la matèria i una figura que modera i dinamitza la participació del públic per crear i compartir un espai de conversa i de reflexió col·lectiva.

L'objectiu és bastir una mirada àmplia que ajudi a reflexionar sobre les causes socials dels malestars i del patiment mental i emocional, així com a trobar eines per donar-hi resposta.

Foto: Instagram (@silmsafont)

El Barcelona Districte Cultural porta un any més una gran oferta als barris

FESTIVAL ▶ El Barcelona Districte Cultural, el festival en format de circuit cultural als barris, viu entre l'octubre i el desembre una nova edició. Un any més, l'aposta recau en espectacles consagrats i emergents de teatre, circ, dansa, música i cinema familiar, seleccionats per una comissió formada per responsables dels centres cívics i per especialistes en les diverses arts presents al circuit.

El cicle, nascut l'any 2017, és una iniciativa de la Xarxa de Centres Cívics de Barcelona que té com a principal objectiu enfortir la cultura de proximitat i que la ciutadania pugui gaudir de forma gratuïta d'espectacles de qualitat molt a prop de casa. Al seu barri.

A l'edició d'enguany, que va arrencar el 6 d'octubre i s'acabarà el pròxim 28 de desembre, s'inclouen 36 propostes culturals diferents i un total de 228 funcions, amb projeccions especials per a les escoles i els instituts dels barris. En algunes ocasions, les funcions van acompanyades de col·loquis, xerrades, presentacions o activitats complementàries organitzades en paral·lel.

D'altra banda, també cal destacar que aquesta edició incorpora dues sales noves: la Milaway, de l'Institut Milà i Fontanals, al districte de Ciutat Vella, i el Centre Cívic Bon Pastor, al districte de Sant Andreu. En total, el Barcelona Districte Cultural té 33 escenaris a tota la ciutat.

Foto: Barcelona Districte Cultural

Futbol | La UE Sant Andreu rep l'SCR Peña Deportiva

El conjunt de Xavi Molist rebrà el pròxim diumenge 5 de novembre l'SCR Peña Deportiva, en partit corresponent a la desena jornada de Segona RFEF. La UE Sant Andreu hi arribarà després de l'empat (1-1) contra el CE Manresa del passat 28 d'octubre.

La llibertat de Dante González

» «La Ruta Dante, a la recerca del camí número 12' és el títol del repte en moto de l'exprofessor d'Orthos
 » «No descarto buscar patrocinadors i guanyar-me la vida compartint les experiències als viatges», diu

Toni Delgado
SANT ANDREU

“No ho havia pensat mai, però potser l'esperit aventurer em ve de la mare, la Raquel Acero, i del joc d'ordinador *¿Dónde está Carmen Sandiego?*, en què viatjaves pel món seguint pistes per detectar una lladre famosa”, comparteix Dante González (Castelló de la Plana, 1982), per Zoom i des del Parc Natural del Desert de les Palmes, a Benicàssim. Està acompanyat de la seva moto, una BMW R1200GS Triple Black, que ha batejat com a *Duck Devil* [Ànec Diabòlic] per la forma de bec de la part davantera i que té un copilot permanent protegit amb un cinturó: un ànec diabòlic de plàstic.

Aquest divertit i apassionat professor d'Educació Física de Secundària i Formació Professional, i exentrenador del CB Roser o del CBF Cerdanyola, ho ha deixat tot per viure una aventura amb títol de novel·la o de pel·lícula: *La Ruta Dante, a la recerca del camí número 12*. El 12 és un fil conductor en la seva vida: González va néixer un 12 de maig, el 12 és el número que més a gust va portar com a basquetbolista i el que també duia el seu pare, el Germán González, un bon arquitecte tècnic traspassat el 2012 i de qui va heretar la paciència.

L'entrevistat assaboreix el silenci i la soledat, i durant una conversa sempre tindrà el mòbil a la butxaca. “En aquesta aventura he descobert que cada cop m'agrada més connectar amb la natura. Si vas en moto, tens més

empatia amb la natura, i et muelles quan plou, passes fred quan fa fred, i calor quan fa calor. En cotxe sempre estàs a la temperatura que vols”, relata.

La primera part del repte va durar 77 dies, del 6 de juliol al 22 de setembre i, després de passar dues setmanes entre Girona i Barcelona amb algunes amistats, va reprendre l'aventura. “La següent parada serà Alacant i aniré baixant cap a Andalusia, que vull conèixer bé. Faré base a Sevilla, on un amic em deixa una habitació, perquè vull anar a l'Isla de Tarifa, el segon punt més al sud d'Europa, i després al Cabo da Roca, el punt més a l'oest [ja ha fet el més al nord, Nordkapp, el Cap Nord, a Noruega]”, descriu González, a qui li faltaria arribar al punt més a l'oest, a Vorkuta (Rússia).

La seva idea és anar en moto als punts més extrems dels altres quatre continents en algun moment de la seva vida. “Si tinc feina estable de professor, podria viatjar a l'estiu. Si em truquen de la llista del Departament d'Educació, tornaré a Barcelona”, confessa. De moment, sempre ha exercit en centres privats, com a l'Orthos, a Sant Andreu i de certificats de professionalitat en el sector del fitness, o a l'ASME (Associació Sant Martí Esport), amb alumnat adolescent en situació complicada.

CAPSA DE SORPRESES

És una contínua capsa de sorpreses. Ha estat coordinador de logística d'artistes durant festivals de música (Primavera Sound, Sónar, Festival de Benicàssim...), i no va tenir la seva primera

Dante González amb la seva estimada moto. Foto: D. González

moto fins als 32 anys, quan va arribar a Barcelona i no s'imaginava en cotxe per la ciutat. “Gràcies als vídeos del youtuber Charly Siñewan [Carlos García], em vaig apassionar per les dues rodes i les distàncies llargues. No descarto buscar patrocinadors i guanyar-me la vida compartint les experiències als viatges”, comparteix.

Vivències que li estan regalant conèixer moltes persones i animals, com un cuc gegant, i tenir encara més clar com és “d'important” fer un viatge llarg durant la vida: “I com més diferència cultural hi hagi, millor. Fora de la nostra bombolla personal hi ha moltes més maneres de viure i mirades, i un viatge és aprenentatge i la millor teràpia per conèixer-te a tu mateix”.

Com que gairebé no ha fet vida a la ciutat, no necessita massa roba. En té per a una setmana i, més enllà de la interior, duu uns

textans, dues dessuadores i la jaqueta de la moto. Gran part de l'aventura ha dormit en una tenda de campanya, porta eines per arreglar la moto, l'iPhone i l'ordinador per editar fotografies i vídeos per a Instagram [*@theroutedante*], i un dron. A poc a poc, el castellanenc ha anat reduint l'equipatge, i una part la va deixar en un traster a Barcelona. L'altra està en una maleta que va enviar des d'Amsterdam a Barcelona i que no va arribar al seu destí. De fet, la custodien uns amics que viuen a Holanda i que l'hi enviaran a casa quan torni.

Format al Club Amics del Bàsquet Castelló, també va jugar a l'EB Vila-real abans de fer les maletes cap a Las Palmas de Gran Canaria, per estudiar Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport (a Nantes va fer l'Erasmus) i jugar al CD Tambara i a Lliga EBA amb la UD Vecindario. Al CB

Balaguer i al CB Alpicat disputaria els seus últims matxs. Ja feia temps que havia debutat com a tècnic a categories inferiors del CD Tambara i el CB Gran Canaria).

Al Cadí La Seu entrenava un mini i un preinfantil, era preparador físic del Lliga EBA i ajudava com a jugador [*sparring*] en els entrenaments de l'equip de Lliga Femenina, entrenat per Andreu Bou, i també va dirigir el CB Lleida, la Universitat de Lleida i la UE Sant Cugat, abans d'entrenar dues temporades el sènior femení del CB Roser, i ser segon tècnic a la UE Mataró. Amb el CE Nicolau va pujar a Copa Catalunya, on va ser l'ajudant de Pili Bilbao al CBF Cerdanyola “en un curs ple d'aprenentatges en un equip d'alt nivell que va jugar la Final a Quatre”. Després d'un parell d'anys sense entrenar, va tornar a les banquetes al Qbasket Sant Cugat, que s'havia quedat sense entrenador, i després aniria a l'EP-SA. El curs passat, com a ajudant d'Iván Faure al CB Roser, va contribuir a la millor temporada del club (subcampionat de Copa Catalunya i a un triomf de pujar a Lliga Femenina 2).

“Vaig gaudir molt d'un grup increïble. Cap a finals de temporada tenia al cap marxar fora un temps, i l'Iván, que també és molt viatger, em va animar a fer un viatge llarg. I em va deixar les portes obertes, igual que Chema Puyal, el coordinador. Quan fa unes setmanes vaig anar a veure l'equip, em van entrar ganes de tornar-hi per ajudar. Però sé que el bàsquet el tindrà tota la vida i ara vull gaudir d'aquest viatge fins que pugui”, conclou.

Lliga per a la protecció
 d'animals i plantes
 de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

No t'ho perdís

Foto: Guillem Roset/ACN

Marc Chagall

El Palau Martorell de Barcelona va inaugurar el passat 31 d'octubre l'exposició *Chagall. El color dels somnis*, que es podrà visitar fins al 24 de març del 2024. Es tracta d'un recull de 150 obres de l'artista Marc Chagall (actual Bielorrússia, 1887 – França, 1985), de les quals 25 no s'havien exposat mai a l'estat espanyol. La mostra toca diferents temes que van interessar al pintor, com les tradicions i ritus russos, l'espiritualitat, la literatura, el circ o la ciutat de París, entre altres aspectes. I, per descomptat, es reserva un espai a l'amor, el sentiment que, per a ell, donava sentit a la vida i al seu art.

Famosos

La *influencer* Laura Escanes (Barcelona, 1996) viu un moment agredolç. Agre, perquè la seva relació amb el cantant Álvaro de Luna s'ha acabat quan amb prou feines feia un any que havia començat. Dolç, perquè s'ha estrenat com a presentadora de televisió amb el nou programa *La Travessa*, de TV3. De fet, aquest sorprenent *reality* d'aventures s'ha publicat directament a la flamant plataforma de continguts digitals 3Cat, la gran aposta de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (CCMA). El format conduït per Escanes compta amb la participació de vuit parelles que competeixen per ser els més ràpids a travessar els Pirineus des de la Vall d'Aran fins al Cap de Creus. La *influencer* (i ara també presentadora de televisió) està centrada en la seva carrera professional mentre tothom li pregunta pel seu nou ex.

La fitxa

QUI ÉS?

L A U R A E S C A N E S

ÉS FAMOSA PER...

Haver estat parella de Risto Mejide
Però s'ha construït una carrera pròpia com a 'influencer'

QUÈ HA FET?

Debutar com a presentadora de TV3
Amb el programa 'La Travessa', ja disponible a la plataforma 3Cat

A LES XARXES...

Parlen més de la ruptura amb Álvaro de Luna
L'estrena del 'reality' ha coincidit amb un sotrac sentimental

Llibres

No patiu per mi
Carme Junyent

L'última lliçó de la professora Junyent no va ser de llengua (tot i que també va ser de llengua), sinó de vida. Davant d'un diagnòstic mèdic que li retallava el futur a unes quantes setmanes, l'autora va decidir deixar-nos un comiat gormand. Per combatre la mort, per foragitar la pena, ens va assegurar a taula per brindar pels millors àpats de la seva vida.

Teatre

Love, love, love
Mike Bartlett

1967. El Kenneth i la Sandra, dos joves i guapos somiadors, estan convençuts que tot és possible. L'únic que necessiten és amor. Amb el temps, però, deixaran de ser tan joves i tan guapos. Tindran hipotecues i fills que un dia es faran grans i passaran comptes amb el món que han heretat, un món que sembla ensorrar-se.
A la sala Villarroel de Barcelona.

Música

Lugar paraíso
Nil Moliner

Nil Moliner va publicar el passat 27 d'octubre el seu tercer àlbum d'estudi, *Lugar paraíso* (Warner Music Spain). El cantant de Sant Feliu de Llobregat ha aplegat en aquest nou disc un total de catorze cançons, entre les quals n'hi ha una en català. Es tracta de *Quan no siguis a prop*, que Moliner interpreta juntament amb el cantant d'Els Pets, Lluís Gavaldà.

Pelis i sèries

O corno
Jaione Camborda

Illa d'Arousa. 1971. La Maria es guanya la vida recollint marisc, tot i que també és coneguda a l'illa per ajudar altres dones durant el part. Arran d'un succés inesperat, es veu obligada a fugir i emprèn un perillós viatge que la farà lluitar per sobreviure. Buscant la llibertat, la Maria decideix travessar la frontera per una de les rutes de contraban entre Galícia i Portugal.

ESTILS DE VIDA

La tardor agreuja els casos d'insomni

Foto: Freepik

NEUROLOGIA

La disminució d'hores solars, la tornada a la rutina i els canvis en el ritme de vida ens provoquen alteracions del son. La més freqüent de totes és l'insomni, que afecta especialment durant la tardor a prop d'un 30% de la població, segons la majoria d'estudis. Però aquest trastorn no ens causa només malestar a l'hora d'anar a dormir. Les conseqüències van molt més enllà: des del cansament, la disminució del rendiment intel·lectual o el mal de cap, signes evidents de la manca de descans, fins a l'augment de la irritabilitat, la dificultat per concentrar-se o l'augment del risc cardiovascular, que són conseqüències potser indirectes, però també originades per l'insomni.

Un cop canviï l'horari i el nostre cos s'adapti a les rutines és probable que millori la situació, però mentrestant és important fixar una pautes que ens permetin cuidar la higiene del son i descansar correctament. Algunes són prou conegudes, com no prendre cafè o alcohol al vespre, fer un sopar lleuger o anar a dormir sempre a la mateixa hora. D'altres són més difícils de complir, com la necessitat de tancar el telèfon mòbil com a mínim una hora abans d'estirar-nos al llit.

Les claus .....

EXCITANTS

El cafè, el te, l'alcohol i el tabac són substàncies excitants que no hem de consumir des de l'hora de dinar

REGULARITAT

El son es pot educar, però cal mantenir horaris regulars i acostumar el cos a adormir-se a una hora concreta

DIGESTIÓ

El sopar ha de ser sempre lleuger, però cal pair-lo bé, com a mínim durant dues hores abans d'anar a dormir

MÒBILS

Les xarxes socials també són excitants, per això cal tancar el dispositiu mòbil per poder relaxar-nos i agafar el son

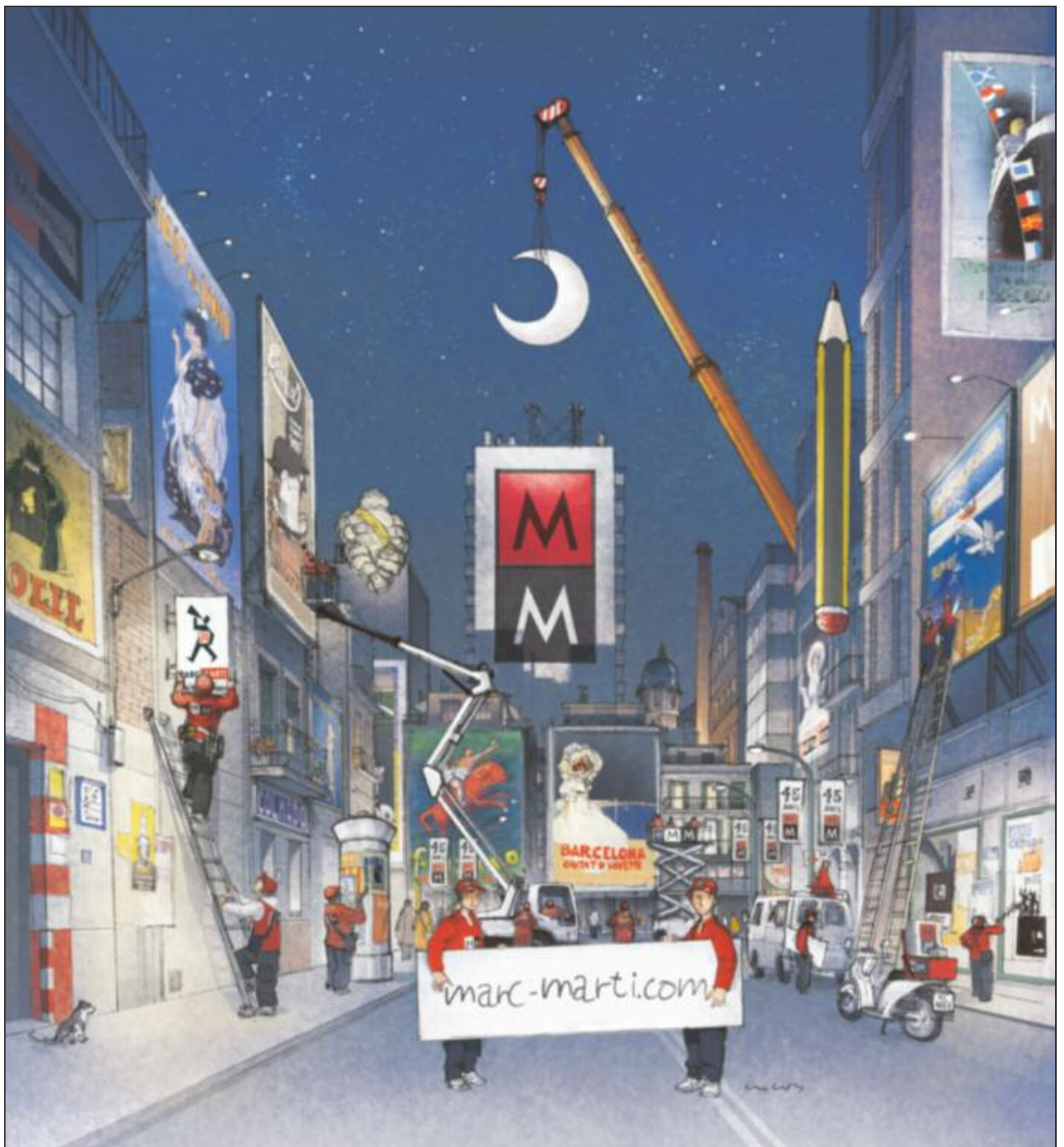
Foto: Freepik

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES